

Arrest

nr. 28 338 van 5 juni 2009
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 april 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 4 maart 2009 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, hem ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE KLERCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn.

Op 21 juni 2005 vraagt verzoeker een studentervisum aan.

Op 16 augustus 2005 komt verzoeker in België aan.

In het academiejaar 2005-2006 volgt verzoeker een voorbereidend jaar wiskunde aan het stedelijk atheneum Maurice Destenay in Luik.

In het academiejaar 2006-2007 volgt verzoeker een eerste jaar aan de Ecole Supérieure de Communication et de Gestion te Brussel. Verzoeker slaagt niet in zijn examens.

Op 31 oktober 2007 verstrijkt de verblijfsvergunning van verzoeker.

Op 30 oktober 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 12 maart 2008 dient verzoeker een aanvraag in bij de gemeente Knokke om in het huwelijk te treden op 30 mei 2008 met mevrouw Y.B.M., van Belgische nationaliteit. In opdracht van de procureur des konings te Brugge wordt een onderzoek gevoerd naar een schijnhuwelijk. Op 26 mei 2008 gaf de procureur des konings te Brugge aan de ambtenaar van de burgerlijke stand een ongunstig advies omtrent het voorgenomen huwelijk. De aanvraag wordt op 28 mei 2008 geweigerd door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Knokke-Heist. Tegen voormelde beslissing van 28 mei 2008 dienden verzoeker en mevrouw Y.B.M. beroep in bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge. De zitting wordt gehouden op 29 april 2009.

Op 3 november 2008 verklaart mevrouw Y.B.M. het voorgenomen huwelijk definitief te willen annuleren.

Op 13 maart 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard.

Op 2 april 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 4 maart 2009 wordt verzoeker door de politie van Damme/Knokke-Heist opgepakt wegens openbare dronkenschap.

Op 4 maart 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

0- artikel 7, eerste lid, 2: verblijft langer in het Rijk dan de geldigheidsduur van zijn visum / dan zijn machtiging tot verblijf; betrokkene verblijft reeds sedert 16/08/2005 op het grondgebied van de Schengenstaten.

Verblijf type D, N° BNL 8604769, geldig van 28/07/2005 tot en met 27/10/2005. Betrokkene heeft een BIVR (van 07/11/2005 tot 31/10/2007 – voor zijn verblijf als student) gekregen.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta, om de volgende reden:

**Betrokkene is niet vrijwillig vertrokken voor het vervallen van zijn toestemming.*

**Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is. Op 21/06/2005 werd aan betrokkene een visum als student van ambtswege afgeleverd – visum lang verblijf type D, N° BNL 8604769, geldig van 28/07/2005 tot en met 27/10/2005. Hij werd op 07/11/2005 in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (BIVR) geldig tot 30/06/2006, beperkt voor de duur van de studies. Dit BIVR werd later opnieuw voor één keer verlengd. Op 30/10/2007 diende betrokkene een aanvraag in op basis van art. 9bis die op 13/03/2008 onontvankelijk werd verklaard. Deze beslissing is aan betrokkene op 04/03/2009 betekend. Op 02/04/2008 werd betrokkene door de politie Damme/Knokke-Heist aangehouden voor illegaal verblijf en werd hem een Bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd geldig tot 01/05/2008kend door en betekend door betrokkene op 02/04/2008. Op 04/03/2009 wordt betrokkene opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf door de politie Damme/Knokke-Heist. Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf; het is*

dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing. Op 12/03/2008 deed betrokkene een huwelijksaangifte die na negatief advies van het Parket op 26/05/2008 werd geweigerd door de gemeente op 03/11/2008. Bovendien, zijn intentie om te huwen geeft hem niet automatisch recht op een verblijf. Hij kan naar zijn land terugkeren om een visa te krijgen.

**Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een paspoort voorzien van een geldig visum. Hij respecteert de reglementering niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.*

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

**Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.*

**Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.*

(...)"

Op 5 maart 2009 wordt verzoeker overgebracht naar het gesloten centrum in Steenokkerzeel om op 6 maart 2009 terug te keren naar het Centrum voor Illegalen te Brugge.

Op 9 maart 2009 wordt het Marokkaans consulaat te Antwerpen om een vrijgeleide gevraagd.

Op 30 maart 2009 dient verzoeker een verzoekschrift in om de invrijheidsstelling bij toepassing van artikel 71 van de Vreemdelingenwet.

Bij beschikking van 3 april 2009 wordt de maatregel van vrijheidsberoving gehandhaafd.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker vraagt het voordeel van de kosteloze rechtsbijstand.

In de huidige stand van zaken heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen bevoegdheid om zich uit te spreken over een verzoek betreffende het verlenen van de kosteloze rechtsbijstand.

Op verzoekers vraag wordt derhalve niet ingegaan.

2.2. Betreffende de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met betrekking tot vrijheidsberoving, wijst de Raad op artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Voornoemd artikel bepaalt dat de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving die is genomen met toepassing van, onder meer, artikel 7 van dezelfde wet, zoals in casu het geval is, tegen die maatregel beroep kan instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is derhalve niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering in zoverre de schorsing en de vernietiging worden gevraagd van de beslissing tot vrijheidsberoving.

3. Onderzoek van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de

verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit een stuk dat door de raadsman van verzoeker ter terechtzitting wordt neergelegd, met name een verklaring van verblijf d.d. 23 april 2009 blijkt dat de centrumdirecteur van het Centrum voor Illegalen te Brugge het volgende verklaart "sinds 04/03/2009 (verblijft verzoeker) (met het oog op verwijdering) in het Centrum voor Illegalen te Brugge (...) Dit zal gebeuren op woensdag 29/(4)/2009". De raadsman van verzoeker bevestigt de inhoud van de brief en stelt uitdrukkelijk dat verzoeker vrijwillig gepatrieerd werd.

Er moet worden opgemerkt dat het niet betwist is dat de bestreden beslissing volledige uitvoering gekregen heeft en hierdoor uit het rechtsverkeer verdwenen is. Aldus toont verzoeker niet aan dat hij nog een belang heeft bij de vernietiging van de bestreden maatregel.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU